

پاکزیستی در دوران تجرد

*اصغر هادی

چکیده

دوران مجردی، بخش جدایی ناپذیر زندگی هر جوانی است که بیشتر با ازدواج پایان می‌یابد و وارد مرحلهٔ جدیدی می‌گردد. پاکزیستی مهم‌ترین وظیفهٔ اخلاقی در دوران تجرد است و نقشی اساسی در سیر معنوی یک جوان به سوی خدا دارد. تبیین پاکزیستی و چیستی و چرایی و ویژگی‌های اخلاقی آن از دیدگاه فرهنگ دینی هدف مقاله حاضر است. از دیدگاه دینی، پاکزیستی با بار معنایی ویژه، صفات اخلاقی بسیاری را به همراه دارد و از سوی دیگر رذائل اخلاقی زیادی را برنمی‌تابد. اهمیت پاکزیستی تا آن جاست که بدون آن حرکت در مسیر کمال و سعادت انسانی امکان‌پذیر نیست. تبیین ویژگی‌های اخلاقی پاکزیستی، معلوم می‌سازد بسیاری از روابط جنسی و عاطفی میان دختران و پسران، که در جامعه فعلی ما وجود دارد، با چالش مواجه است. این مقاله در سه بخش، مفهوم‌شناسی پاکزیستی، ارزشمندی معنوی و اخلاقی پاکزیستی و ویژگی‌های اخلاقی پاکزیستی، به تبیین مسئله می‌پردازد.

*- دانش آموخته سطح چهار و استادیار گروه پژوهشی اخلاق مرکز مطالعات اسلامی وابسته به پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی دفتر تبلیغات اسلامی.

واژه‌های کلیدی

پاک‌زیستی، عفت، عفاف، استعفاف، تجرد، اخلاق مجردی، اخلاق کاربردی.

مقدمه

زندگی هر انسانی، از زوایای مختلف، به بخش‌های چندی تقسیم می‌گردد. زندگی انسانی از یک نگاه، به دوران کودکی، نوجوانی، جوانی، میان‌سالی و سالمندی تقسیم می‌شود. هر بخش از زندگی، شرایط و مقتضیات ویژه خود را می‌طلبد و بر همان اساس هم وظایف اخلاقی خاص آن تعریف می‌شود. از زوایای دیگری نیز می‌توان زندگی انسان‌ها را دسته‌بندی کرد؛ از آن جمله است دسته‌بندی آن به دو دوران تجرد و تأهل. تجرد، بخش جدایی‌ناپذیر زندگی هر انسانی است که در مسیر حیات، شکل تأهل به خود می‌گیرد و ممکن است باز به دوران تجرد باز گردد. هر بخش از تجرد و تأهل شرایط و مقتضیات خود را داراست که بر اساس آن، چگونگی اخلاقی آن تعریف می‌گردد. از مهم‌ترین وظایف اخلاقی دوران تجرد، پاک‌زیستی است که در این پژوهش به آن پرداخته می‌شود.

طرح مسئله

در مقدمه یادآور شدیم که یکی از بخش‌های جدایی‌ناپذیر زندگی هر انسانی، دوران تجرد است که چگونگی اخلاقی خود را می‌طلبد. مهم‌ترین ویژگی اخلاقی دوران تجرد، پاک‌زیستی است که از دیدگاه دینی، نقش انکارناپذیری در زندگی هر انسان، به ویژه جوانان، ایفا می‌کند.

پاک‌زیستی در چگونگی خود، بسیاری از فضائل اخلاقی را در خود جای می‌دهد و از سوی دیگر بسیاری از رذائل اخلاقی را برنمی‌تابد؛ رذائل اخلاقی که بیشتر جوانان امروز جامعه‌ما به نوعی به آن آلوده‌اند. پژوهش حاضر در تبیین چگونگی اخلاقی پاک‌زیستی، فضائل و رذائل و آسیب‌های آن را بیان می‌کند.

پرسش تحقیق این است: «ویژگی‌های اخلاقی پاک‌زیستی، در دوران تجرد، چیست؟» این پرسش، خود دو پرسش مقدماتی در بردارد: «مفهوم‌شناسی پاک‌زیستی چیست؟» و «ارزشمندی معنوی و اخلاقی پاک‌زیستی تا چه اندازه است؟».

مخاطب نخست مقاله به عنوان یک مقاله پژوهشی، متخصصان و پژوهشگران دانش اخلاق هستند و صاحب‌نظرانی که دغدغه مسائل اخلاقی و فرهنگی جوانان را دارند؛ با این واسطه مخاطبان هدف مقاله، جوانانی هستند که دوران تجرد خود را می‌گذرانند. از آنجا که پاک‌زیستی نقش بی‌مانندی در آینده اخلاقی و معنوی آنان دارد، اهمیت موضوع و چرایی پرداختن به آن هویدا می‌شود.

در آیات قرآن و روایات و نیز در کتب اخلاقی به شیوه پراکنده‌گویی مطالب فراوانی درباره پاک‌زیستی یافت می‌شود. نیز در مباحث خانواده در قالب کتاب و مقاله، به تبیین پاک‌زیستی (به طور ویژه حجاب) پرداخته شده است. تمایز این پژوهش، در پرداختن به مسئله به شیوه اخلاق کاربردی و جمع‌آوری فضائل و رذائل اخلاقی و آسیب‌ها، در تبیین چگونگی اخلاقی پاک‌زیستی است.

برای پاسخ به پرسش مقاله و دو پرسش تبعی و مقدماتی آن، مطالب در سه بخش عرضه می‌گردد:

الف) مفهوم‌شناسی پاک‌زیستی؛

ب) ارزشمندی معنوی و اخلاقی پاک‌زیستی؛

ج) ویژگی‌های اخلاقی پاک‌زیستی.

مفهوم‌شناسی پاک‌زیستی

۱. معنای لغوی و کاربردهای پاک‌زیستی

«پاک‌زیستی» مرکب از دو واژه «پاک» و «زیستی» است. «پاک»

صفتی است به معنای بی‌آلایش، بی‌غش، پاکیزه، صاف، نقیض چرک و چرکین و نجس و به معنای عفیف و پرهیزکار و درستکار. و پاکی (مصدری) به معنای عفت است. (عیید، ۱۳۸۴)^۱

مقصود ما از «پاک‌زیستی» در عنوان مقاله «خویشتن‌داری جنسی» است. از معانی یاد شده برای واژه پاک در فارسی، «عفیف» و «عفت»، در زبان عربی از جهت مفهومی به آن نزدیک است؛ زیرا، عفیف و عفت و سایر هم‌خانواده‌های آن دو، در زبان عربی معنای مورد نظر ما از پاک و پاکی را بیان می‌کند. از این رو، به مفهوم‌شناسی عفت در زبان عربی می‌پردازیم و معنای مورد نظر را از میان کاربردهای گوناگون آن باز می‌شناسیم.

از دیدگاه فرهنگ‌نویسان عرب، واژه عفة و عفاف دو مصدرند از «عفَّ» به معنای بازداشت خود از رشتی یا از آنچه سزاوار نیست، (احمد بن فارس، ۱۴۰۴: ۳) یا به معنای بازداشت خود از حرام و آنچه برای او حلal نیست. (جوهری، ۱۴۰۷: ۱۴۰۵)

سخن فرهنگ‌نویسان عرب درباره عفت، بازداشت از هر رشتی و آنچه سزاوار نیست و بازداشت از هر حرامی را در بردارد. این فراگیری در مفهوم است، ولی از جهت مصدق، مصاديقی که از این مفهوم در قرآن کریم به کار رفته است عبارت است از:

الف) عفاف و بی‌نیازی از مردم؛^۲

- ۱- ذبیل واژه پاک.
- ۲- (لِلْفَقَرَاءِ الَّذِينَ أَخْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِعُونَ ضَرَبًا فِي الْأَرْضِ يَخْسِبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءٌ مِنَ التَّعْقُفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلَّا خَافُوا وَمَا تُفْعِلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ)، (اتفاق شما، مخصوصاً باید) برای نیازمندانی باشد که در راه خدا، در تنکتا قرار گرفته‌اند؛ (و توجه به آین خدا، آنها را از وظهای خویش آواره ساخته؛ و شرکت در میدان جهاد، به آنها اجازه نمی‌دهد تا برای تأمین هزینه زندگی، دست به کسب و تجاری بزنند؛) نمی‌توانند مسافرتی کنند (و سرمایه‌ای به دست آورند)؛ و از شدت خویشتن‌داری، افراد نآگاه آنها را بی‌نیاز می‌پنداشند؛ اما آنها را از چهره‌هایشان می‌شناسی؛ و هر گز با اصرار چیزی از مردم نمی‌خواهند. (این است مشخصات آنها!) و هر چیز خوبی در راه خدا اتفاق کنید، خداوند از آن آگاه است. (بقره/ ۲۷۳).

ب) عفاف و سرپرستی یتیمان؛^۱

ج) عفاف در خویشن داری جنسی با دو کاربرد ازدواج و پوشش.^۲

در این پژوهش از معانی یاد شده، معنای سوم (عفاف در خویشن داری جنسی) مقصود است و پاک‌زیستی در عنوان مقاله نیز به همین معناست. سایر کاربردهای عفت در قرآن و روایات از موضوع مقاله حاضر بیرون است.

یادآور می‌شود پاک‌زیستی افزون بر خویشن داری از اعمال منافی عفت مانند زنا، همجنس‌گرایی و خودارضایی، دوری از هرگونه بی‌بندوباری جنسی، بی‌حجابی، خودآرایی و رابطه‌های عاطفی با جنس مخالف را نیز در برمی‌گیرد.

برای تبیین پاک‌زیستی به معنای سوم (عفاف در خویشن داری جنسی) در قرآن و بهره‌بردن از آیات وحی به

۱- (وَابْتَلُوا الْبَيْتَاتِ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آتَسْتُمْ مِنْهُمْ رُسْدًا فَأَدْفَعُوكُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهُمْ إِسْرَافًا وَسَرَارًا أَنْ يَكْبُرُوا وَمَنْ كَانَ عَنِّيَا فَلِيُسْتَقْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلَا كُلُّ بِالْمَعْرُوفِ قَدِّمَ إِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا) و یتیمان را چون به حد بلوغ برستند، بیازمایید! اگر در آنها رشد (کافی) یافتید، اموالشان را به آنها بدھید! و پیش از آن که بزرگ شوند، اموالشان را از روی اسراف نخورید! هر کس که بی‌نیاز است، (از برداشت حق الزحمه) خودداری کند؛ و آن کس که نیازمند است، به طور شایسته (و مطابق زحمتی که می‌کشد)، از آن بخورد. و هنگامی که اموالشان را به آنها بازمی‌گردانید، شاهد بگیرید! اگر چه خداوند برای محاسبه کافی است. (نساء/۶).

۲- (وُلِيْسْتَقْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاخًا حَتَّىٰ يَغْنِمُهُمُ اللَّهُ مِنْ فَصْلِهِ...)، و کسانی که امکانی برای ازدواج نمی‌یابند، باید پاک‌دامنی پیشه کنند تا خداوند از فضل خود آنان را بی‌نیاز گرداند ... (نور/۳۳)؛ (وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاخًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضْعَنَ ثَيَابَهُنَّ غَيْرَ مُبِرْ جَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ)، و زنان از کارافتاده‌ای که امید به ازدواج ندارند، گناهی بر آنان نیست که لباس‌های (رویین) خود را بر زمین بگذارند، بشرط این که در برابر مردم خودآرایی نکنند؛ و اگر خود را بپوشانند برای آنان بهتر است؛ و خداوند شنو و داناست. (نور/۴۰).

شیوه معناشناسانه، می‌توان به کمک معنای اساسی،^۱ از واژه‌های مترادف^۲ و متضاد نسبی^۳ پاک‌زیستی بهره برد. واژه‌های «طیب»، «حفظ»، «حسن»، «حجب»، «حیا»، «طهارت» و مشتقات آن‌ها، از واژه‌های مترادف نسبی پاک‌زیستی (= عفاف به معنای خویشتن داری جنسی)، در قرآن هستند. واژه‌هایی چون «تبرّج»، «فحشا»، «دعا» [درخواست کار زشت]، «شهوت»، «زن»، «بغی»، «رفث»، «محیض»، «طمث»، «مس» و مشتقاشان از متضادهای نسبی پاک‌زیستی به معنای یادشده، در قرآن‌اند. (هاشمی رفسنجانی، ۱۳۸۷: ۴۲۳)

۲. معنای اصطلاحی پاک‌زیستی

برای آن که از پاک‌زیستی تصویر بهتری ارایه و محل بحث معین شود، لازم است معنای اصطلاحی پاک‌زیستی (= عفت) بیان گردد. از دیدگاه دانشمندان علم اخلاق انسان چهار قوه دارد: عاقله، وهمیه (عامله)، شهویه و غضبیه؛ که هر قوه دارای یک حد افراط است و یک حد تفریط و یک حد وسط. حد وسط بیانگر فضیلت در آن قوه است و افراط و تفریط بیانگر رذیلت در آن قوه.

- ۱- درباره معنای اساسی: ن. ک: ایزوتسو، توشی‌هیکو، خدا و انسان در قرآن، مترجم: آرام، احمد، صص ۱۳-۱۵؛ هادی، اصغر، معناشناسی عبودیت در قرآن، پایان نامه دفاع شده سال ۱۳۹۱، ص ۴۲ و ۴۳.
- ۲- مترادف نسبی با مترادف اصطلاحی تفاوت دارد. دایره مترادف نسبی وسیع تر است. و بسیاری از واژه‌هایی که از دیدگاه لغت و فقه اللجه مترادف اصطلاحی نیستند، مترادف نسبی‌اند. در این باره نک: هادی، اصغر، معناشناسی عبودیت در قرآن، پایان نامه دفاع شده سال ۱۳۹۱، ص ۴۵ تا ۴۷.
- ۳- مقصود از واژه‌ها و عبارتهای متضاد نسبی، تضاد صد در صدی و همه جانبه و از همه جهات آن‌ها نیست، بلکه تضاد میان آنها، شامل تضاد فی الجمله، یعنی تضاد از برخی جهات و جوانب نیز می‌گردد، پس اگر دو معنی تنها در برخی از مصاديق هم قابل جمع نباشد، در تضاد نسبی داخل می‌گردد. در این باره نک: هادی، اصغر، معناشناسی عبودیت در قرآن، پایان نامه دفاع شده سال ۱۳۹۱، صص ۴۷ و ۴۸.

مقصود از قوه شهویه، تنها شهوت جنسی نیست و شهوت خوردن و مقام و قدرت و ... را شامل می‌شود.

در افراطِ قوه شهویه رذیلت «شره»^۱ قرار دارد؛ که عبارت است از غرق شدن در لذات جسمیه بدون ملاحظه حسن آن در شریعت مقدسه یا به حکم عقل؛ صفتی که افراط در قوه شهویه است و مذموم. و در تفریطِ قوه شهویه رذیلت «خمود» قرار دارد و آن میراندن قوه شهویه است به قدری که آنچه که برای حفظ بدن یا بقای نسل ضرور است، ترک کند و این نیز مذموم است. «عفت» میان این دو قرار دارد و حد وسط دو رذیلت است؛ فضیلتی که از تهذیب قوه شهویه حاصل می‌شود. سایر قوانیز دارای حد افراط و تفریطی است که رذیلت آن قوه محسوب می‌شود و حد وسط، فضیلت آن قوه است.^۲ پرداختن به همه اقسام آن از مجال مقاله حاضر بیرون است.

با این توضیح آشکار شد که عفت در معنای اصطلاحی، به عفت جنسی اختصاص ندارد و سایر شهوت‌های مانند عفت در شهوت خوردن و قدرت و ... را نیز در بر می‌گیرد. از این رو، معنای مراد از پاک‌زیستی در عنوان مقاله (خویشنده‌داری جنسی) بخشی از عفت به معنای اصطلاحی است و نسبت میان آن دو عموم و خصوص مطلق است.

۱- «شره» در لغت به معنای حریص شدن، آزمندشدن، میل فراوان به چیزی داشتن است. (عمید، حسن، فرهنگ فارسی عمید، ذیل واژه شره).

۲- نراقی، ملا احمد، معراج السعاده، صص ۲۸ و ۳۲ و ۳۳. گفتنی است، تبیین دانشمندان اخلاق از قوای چهار گانه (عقله، وهمیه (عامله)، شهویه و غضیبه)، و چهار فضیلت آن، یعنی حکمت، عدالت، عفت و شجاعت، متفاوت است. برخی به سه قوه ناطقه، شهویه و غضیبه اشاره کرده‌اند، که فضیلت حکمت، عفت و شجاعت، به ترتیب از تهذیب این سه قوه است و عدالت از اجتماع فضایل سه قوه و همانگی تام میان آنها حاصل می‌گردد. در این باره نک: احمدپور، احمد و دیگران، کتابشناخت اخلاق اسلامی، ص ۳۴ و ۳۵.

ارزشمندی معنوی و اخلاقی پاک‌زیستی

ارزشمندی معنوی و اخلاقی پاک‌زیستی را در ارایه تصویر زیبای قرآن از یوسف صدیق – علی نبیا و آله و علیه السلام – در هنگامه مبارزة آشکار میان شهوت و پاکی، می‌توان مشاهده کرد؛ الگویی بی‌مانند برای دوری از فحشا و بدی و وصول به مقام دست‌نیافتنی مخلصان.^۱

در قرآن با الفاظ و واژه‌های گوناگونی مانند زکات، تزکیه، طیب و تطهر، بر اتصاف به پاکی و خویشن‌داری جنسی تأکید شده است.

در قرآن و روایات به مواردی اشاره شده که گویای ارزشمندی و اهمیت پاک‌زیستی است و به جوانان مجرد معتقد (مانند دیگر انسان‌های مؤمن)، در پاک‌زیستی، انگیزه می‌بخشد. این موارد عبارت است از:

۱. فرمان خدا و خواست او

فرمان خداوند در قرآن، به پاک‌زیستی و استغفار و دوری از فحشاست؛^۲ فرمان خداوندی مهربان، دانا، حکیم و عالم به اسرار پیچیده انسان‌ها، فرمانی که سعادت انسان در گرو اطاعت‌پذیری آن است و شقاوت در پی مخالفت آن. فرمان خداوند برخواسته او از ما و رضایت‌مندی اش دلالت دارد.

فرمانبری خدا و انجام خواسته او، توفيق بزرگی است که کمال انسانی و قرب به باری تعالی را به دنبال دارد. و خوبان عالم و

۱- (وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهُمْ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِتَصْرِيفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ)؛ «آن زن قصد او کرد؛ و او نیز - اگر برهان پروردگار رانمی دید - قصد وی می‌نمود! اینچنین کردیم تا بدی و فحشا را او دور سازیم؛ چراکه او از بندگان مخلص ما بود!» (یوسف/۴۴).

۲- (وَلَيُسْتَعْفِفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَنِّي يُغْنِيهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ...)؛ و کسانی که امکانی برای ازدواج نمی‌یابند، باید پاک‌دامنی پیشه کنند تا خداوند از فضل خود آنان را بی‌نیاز گرداند...» (نور/۳۳)؛ (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يُعِظُّكُمْ لَعْلَكُمْ تَذَكَّرُونَ)، «خداوند به عدل و احسان و بخشش به نزدیکان فرمان می‌دهد؛ و از فحشا و منکر و ستم، نهی می‌کند؛ خداوند به شما اندرز می‌دهد، شاید متذکر شوید!» (نحل/۹۰).

بر گزیدگان به این ویژگی آراسته‌اند. برای برگزیدگان همین که پاک‌زیستی فرمان خدا و خواست اوست،^۱ به آنها برای آراسته شدن به این صفت، انگیزه کافی به دست می‌دهد.

۲. عامل رستگاری و رسیدن به بهشت

قرآن پاک‌زیستی را از عوامل رستگاری دانسته است. کسانی که برای حفظ و خویشتن‌داری جنسی خود، تلاش می‌کنند و جز از راه مشروع (همسر شرعی)، اقدام به اشاع غریزه جنسی نمی‌کنند، در مسیر رستگاری قدم نهاده‌اند و از وارثان بهشتند. از سوی دیگر، کسانی که از غیر این راه (همسر شرعی) اقدام به اشاع غریزه نمایند از متجاوزان و تعدی کنندگان شمرده شده‌اند.^۲

۳. بهتر بودن

در کلام وحی به زنانی که امید به ازدواج ندارند، اجازه می‌دهد که حجاب برگیرند، به شرط این که در برابر مردم خود آرایی نکنند؛ با این

۱- (...بَلْ عِيَادٌ مُكْرَمُونَ لَا يَسْقِفُونَ بِالْقُولِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ)، «...آنها [= فرشتگان] بندگان شایسته اوینند، هرگز در سخن بر او پیشی نمی‌گیرند؛ و (پیوسته) به فرمان او عمل می‌کنند. (أبياء / ۲۶ و ۲۷).

۲- و در زیارت جامعه کبیره از امام جواد ۷: «السَّلَامُ عَلَى الدَّعَاءِ إِلَى اللَّهِ- إِلَى قَوْلِهِ- وَالظَّهَرِينَ لِأَمْرِ اللَّهِ وَنَهْيِهِ، وَعِبَادُ الْمَكْرُمِينَ الَّذِينَ لَا يَسْقِفُونَ بِالْقُولِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ»، به این نکته اشاره دارد که ائمه: نبیز داری صفت مذکور در آیات یاد شده‌اند. (در این باره نک: قمی مشهدی، محمد بن محمد رضا، تفسیر کنز العاقبت و بحر الغرائب، ج ۸، ص ۴۰۴).

۲- (فَنَّدَ أَفَلَحَ الْمُؤْمِنُونَ؟ ... وَالَّذِينَ هُمْ لَفُوْجُهُمْ حَافِظُونَ، إِلَى عَلَى أَرْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكُتَ أَيْمَانُهُمْ كَيْفَ هُمْ غَيْرُ مُلَوِّمِينَ؛ فَمَنِ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأَوْلَيْكَ هُمُ الْمَاغُوْنَ ... أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ؛ الَّذِينَ يَرِئُونَ الْبَرُّ دُوْسَ هُمْ فِيهَا حَالِدُونَ)؛ مؤمنان رستگار شدند؛ ... و آنها که دامان خود را (از آلوده شدن به بی‌عفتنی) حفظ می‌کنند؛ تنها آمیزش جنسی با همسران و کنیزانشان دارند، که در بهره‌گیری از آنان ملامت نمی‌شوند؛ و کسانی که غیر از این طریق را طلب کنند، تجاوز گرند ... (آری)، آنها وارثانند؛ (وارثانی) که بهشت برین را ارث می‌برند و جاودانه در آن خواهند ماند». (مؤمنون / ۱۱ و ۱۰-۷ و ۵-۱).

وصف، آیه، حجاب و عفت را برای آنان بهتر می‌داند.^۱ مفهوم آیه این است که زنانی که امید به ازدواج دارند، عفت و پوشش برای آنان لازم است و خیریت (=بهتر بودن) عفت برای آنان آشکارتر است.^۲

بهتر بودن (=خیریت) عفت، هم در دنیاست هم در آخرت. به بیان دیگر، پاک‌زیستی خیر دنیا و آخرت، هر دو، رابه دنبال دارد. در برابر آن، در ناپاکی، خیری نیست.

۴. امنیت و آرامش

پاک‌زیستی برای فرد و جامعه امنیت و آرامش روانی ایجاد می‌کند. پاک بودن فرد، مرزی برای او ایجاد می‌کند که در چارچوب پسندیده شرع و عرف جامعه حرکت کند و نیازهای جنسی خود را بر طرف سازد. از این رو، دلیلی ندارد تا آرامش او با چالش مواجه گردد. نوع رفتار و پوشش او اعلانی است که وی در مسیر درست گام می‌نهاد و از بی‌بندوباری بیزار است. دیگران نیز از مشاهده رفتار او احساس آرامش می‌کنند.

آیه حجاب که بیانگر رفتار پاک‌زیستانه در امر پوشش است، فایده این نوع رفتار را آن می‌داند که رعایت کنندگان آن، به صفت پاکی شناخته می‌شوند و با پوشش خود به دیگران مز پاکی خود را اعلام می‌دارند.^۳

۱- (وَالْقَواعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجِعُونَ بِكَاحًا فَلَئِسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضْعُنَّ ثِيَابَهُنَّ عَغْرِيْرَ مُبَيِّرَ جَاهِرَ بِزَيْنَهُ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرًا لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ)؛ «و زنان از کارافتادهای که امید به ازدواج ندارند، گناهی بر آنان نیست که لباس‌های (رویین) خود را بر زمین بگذارند، به شرط این که در برابر مردم خود آرایی نکنند؛ و اگر خود را پوشانند برای آنان بهتر است؛ و خداوند شناو و داناست. (نور/۶۰)

۲- مؤید این برداشت از مفهوم، آیات و روایات دیگر است، مانند آیات و روایاتی که به طور مطلق به حجاب امر می‌کنند.

۳- (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَتَبَاتِكَ وَسَاءِ الْمُؤْنِينَ يَدِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيهِنَّ ذِلِّكَ أَدَّى أَنْ يَعْرَفَنَّ فَلَا يَؤْذِنَّ وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا)؛ ای پیامبر! به همسران و دختران و زنان مؤمنان بگو: «جلباب‌ها [=رسوی‌های بلند] خود را بر خویش فروافکنند، این کار برای این که شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند بهتر است؛ و اگر

۵. آمرزش و پاداش بزرگ

از ثمرات پاک‌زیستی و عده خداوند به آمرزش و پاداش بزرگ برای مردان و زنان پاک‌زیستی است که با تجمعی صفات والای دیگر مانند اسلام، ایمان، فرمانبردار بودن، راست گو بودن، شکیبا بودن، خاشع بودن، روزه‌دار بودن و یاد کردن بسیار خداوند، مشمول فضل بزرگ پرورد گارند.^۱

از موارد یادشده، ارزشمندی معنوی پاک‌زیستی آشکار می‌گردد. ارزشمندی اخلاقی پاک‌زیستی نیز از آن‌جا معلوم می‌گردد که پاک‌زیستی بخشی از عفت است که از فضائل چهارگانه و ام الفضائل دانش اخلاق است.^۲ ارزشمندی دانش اخلاق از آن‌جا است که موضوع دانش اخلاق، نفس ناطقه انسانی و غایت آن رسیدن به کمال نفس ناطقه و رساندن آن به افق‌های والای انسانی است.^۳

تاکنون خطاب کوتاهی از آنها سر زده توبه کنند) خداوند همواره آمرزنه رحیم است.» (احزان/۵۹). درباره این برداشت نک: طباطبائی، سید محمدحسین، المیزان فی تفسیر القرآن، ج ۱۶، ص ۳۴۰، و به عنوان یک احتمال از آن‌یه نک: طرسی، فضل بن حسن، مجمع البيان فی تفسیر القرآن، ج ۱، ص ۵۸۱.

۱- (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمَنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاصِعِينَ وَالْخَاصِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجُهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعْدَ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَثْرَا عَظِيمًا)؛ (به یقین، مردان مسلمان و زنان مسلمان، مردان با ایمان و زنان با ایمان، مردان مطیع فرمان خدا و زنان مطیع فرمان خدا، مردان راستگو و زنان راستگو، مردان صابر و شکیبا و زنان صابر و شکیبا، مردان با خشوع و زنان با خشوع، مردان انفاق کننده و زنان انفاق کننده، مردان روزه‌دار و زنان روزه‌دار، مردان پاکدامن و زنان پاکدامن و مردانی که بسیار به یاد خدا هستند و زنانی که بسیار یاد خدا می‌کنند، خداوند برای همه آنان مغفرت و پاداش عظیمی فراهم ساخته است» (احزان/۳۵).

۲- در این باره نک: همین مقاله، شماره ۲.۱. معنای اصطلاحی پاک‌زیستی.

۳- درباره موضوع و غایت دانش اخلاق نک: ابن مسکویه، احمد بن محمد، تهه، بب‌الاخلاق، ترجمه و توضیح: حلبي، على اصغر، صص ۸۹ تا ۹۲؛ نراقی، ملا محمد‌مهدی، جامع السعادات، ج ۱، صص ۴۹ تا ۵۱.

ویژگی‌های اخلاقی پاک‌زیستی

پس از بیان معنای مقصود از پاک‌زیستی و ارزشمندی و اهمیت آن، به توصیف ویژگی‌های اخلاقی پاک‌زیستی در دوران تجرد می‌پردازیم. جوان مجرد چگونه باید باشد و چه فضائل اخلاقی را دارا باشد و از چه رذائل اخلاقی دوری گزیند، تا پاک‌زیست شمرده شود. از این رو، ویژگی‌های اخلاقی پاک‌زیستی در دو قسمت (فضائل اخلاقی پاک‌زیستی و رذائل اخلاقی پاک‌زیستی) به شیوه اخلاق کاربردی^۱ بیان می‌گردد.

الف) فضائل اخلاقی پاک‌زیستی

۱. حیا

«حیا» به عنوان یک اصل پیشگیرانه در اخلاق، به ویژه اخلاق جنسی، مطرح است.

حیا در لغت، «تغییر و انکسار (اثرپذیری) درونی»، یا «انقباض (گرفتگی) نفس» است. حیا در لغت «عامل بازدارنده» است. شاید این سه محور، بیانگر جنبه‌های مختلف حیا باشند. به نظر می‌رسد محورهای اول و دوم به ویژگی‌های روانی حیا پرداخته‌اند و محور سوم، کار کرد حیا را - که خودنگهداری باشد - بیان کرده است. (پسندیده، ۱۳۸۳: ۱۶)

اما حیا در جمع‌بندی از مصطلح روایات و علمای اخلاق، عبارت از آن است که انسان از انجام کارهای زشت دوری می‌کند، از آن جهت که ناظر محترمی آن را نظارت می‌کند؛ آن ناظر محترم مردم باشند یا فرشتگان یا خداوند؛ او برای حفظ آبرو و ارزش خود نزد ناظر از اقدام به معصیت دوری می‌کند. در حقیقت،

۱- گفتنی است از آن جا که شیوه مقاله اخلاق کاربردی است برخی از آموزه‌های فقهی بانگاه اخلاقی در ضمن فضایل یا رذائل اخلاقی جای می‌گیرد. همچنین برخی از راهکارها و یا عوامل در کنار فضایل و رذائل بیان می‌گردد، و این شیوه در اخلاق کاربردی معمول است.

بودن شخص در معرض دیگران او را از انجام کارهای ناپسند باز می‌دارد؛ به ویژه آن که خود را در محضر خدا بداند. بنا براین، آنچه حیا را از دیگر صفات جدا می‌کند، توجه به این واقعیت است که انسان، در دید خداوند است. (همان: ۳۰-۱۷)

حیا سبب می‌گردد که جوان مجرد از این که در میان مردم به بی‌بندویار و آلوده شناخته شود و بالاتر از آن در نزد خداوند -که ناظر اعمال است- بی‌آبرو شود، خود را نگه دارد. این صفت با تأمل در سرانجام بی‌حیایی، نزد خداوند و مردم حاصل می‌گردد. از سوی دیگر، در روایات سرانجام نیکویی برای حیا بیان شده است. (دلیلی و آذربایجانی، ۱۳۸۹: ۱۴۹ و ۱۵۰)

قرآن، به برخورد موسی ۷ با دختران شعیب پیامبر و راه رفتن آمیخته به حیای آنان اشاره کرده است. (قصص/ ۲۵)

۲. غیرت

غیرت یعنی تلاش برای پاسداری از چیزی که حفظ آن لازم است. این حالت از نتایج قوت و عظمت روح و شهامت است. امام صادق ۷ فرموده است:

«خدای تبارک و تعالیٰ غیرتمند است و هر غیرتمندی را دوست می‌دارد. از غیرتمندی اوست که زشتکاری‌ها را از پیدا و نهان، حرام فرموده است.» (کلینی، ۱۳۶۳: ۵۳۵)

امام امیرمؤمنان ۷ نیز فرمود: ارزش مرد به اندازه همت او ... و پاک‌دامنی او به اندازه غیرت اوست.^۱ (دلیلی و آذربایجانی، ۱۳۸۹: ۱۳۶ و ۱۳۷)

غیرت اقسامی دارد، (نراقی، ۱۳۶۲: ۱۶۳-۱۷۰) و آنچه در این جا

۱- نهج البلاغه، قصار الحكم، حکمت ۴۷.

مورد نظر است غیرت بر ناموس است؛ یعنی ناموس خود را به شدت از آسیب بلهوسان محفوظ دارد. جوان مجرد غیور، مادر و خواهر خود را از آسیب بلهوسان و نگاه بد آنان حفظ می‌کند و خود را از نگاه و بی‌عفتنی نسبت به دیگران نگه می‌دارد؛ زیرا در غیور معنا ندارد که دیگران نباید به ناموس وی نظری داشته باشند ولی او حق دارد به ناموس دیگران تعرض کند؛ چراکه با انجام این عمل دیگران را برای نظر سوء به ناموس خود تشویق می‌کند.

جوان مجرد هم‌چنان که نسبت به مادر و خواهر و دیگر بستگان غیرتمند است، از این که به ناموس دیگران نگاه نپاک کند یا متعرض آنان گردد، غیرت می‌ورزد.

۳. حجاب

حجاب از ضروریات دین است (طباطبائی حکیم، ۱۳۷۴: ۲۳۹ و ۲۴۰) و انکار آن از روی علم، به کفر می‌انجامد. (طباطبائی یزدی، ۱۳۷۰: ۵۴) التزام‌نداشتن عملی به حجاب – بدون آن که آن را حلال بداند – فسوق و گناه است.^۱ اصل حجاب مشترک میان مرد و زن است؛ هرچند در اندازه و کیفیت تفاوت دارد. این تفاوت به دلیل ویژگی‌های جنسیتی دو جنس مخالف است. از این رو، تأکید بیشتری بر حجاب زنان شده است؛ چنان که تأکید بیشتری بر حیای زنان شده است.^۲

حجاب در ایجاد امنیت و آرامش جامعه به ویژه استحکام خانواده، نقش انکارناپذیری دارد و به آحاد جامعه شخصیت و مصونیت می‌بخشد. (شریفی، ۱۳۹۰: ۱۸۸)

۱- درباره فسوق بودن حجاب از دیدگاه مراجع فعلی به پایگاه‌های آنان مراجعه شود.

۲- عن الصادق ⁷ آنے قال: «الحياء على عشرة أجزاء، تسعة في النساء وواحدة في الرجال...»، حیا بر ده قسمت است، نه قسمت در زنان و یک قسمت در مردان ... . (صدقوق، محمد بن علی بن بابویه، الخصال، ص ۴۳۹).

حجاب در زنان نشانه‌ای است که به دیگران اعلان می‌دارد که صاحب آن دارای محدودیت جنسی و به دور از بی‌بندوباری است.^۱

۴. ازدواج به هنگام

اسلام برای آن که جوانان از انحرافات جنسی محفوظ بمانند، به آنان سفارش کرده به موقع و زودهنگام ازدواج کنند. پاک‌زیستی جوان، با ازدواج ضمانت پیدا می‌کند و تداوم می‌یابد.

از دیدگاه دینی، آن کس که ازدواج کند نصف دین خود را حفظ کرده است.^۲ ازدواج سنت و فضیلت^۳ و کمال دین^۴ است؛ حتی اگر نیاز جنسی هم نداشته است.

از ثمرات ازدواج، حفظ انسان از گناه است و در صورتی که نتواند خود را از گناهان جنسی حفظ کند، ازدواج واجب است.

در پایان بیان فضائل اخلاقی پاک‌زیستی، این نکته گفتگوی است که چهار فضیلت یاد شده (حیاء، غیرت، حجاب و ازدواج به هنگام) از صفات ویژه غریزه جنسی و پاک‌زیستی است؛ اما صفات و فضائل عمومی مانند ایمان، تقوا، صبر و ... نیز از فضائل اخلاقی پاک‌زیستی به نحو عموم است که اختصاص به پاک‌زیستی ندارد و در اینجا به آنها پرداخته نمی‌شود.

۱- به شماره ۴۲.۴. امنیت و آرامش، مراجعه شود.

۲- عن أبي عبد الله ۷ قال: قال رسول الله ۹: «من تزوج أحقر نصف دينه وفي حديث آخر فليتق الله في النصف الآخر أو الباقى». (کلینی، محمد بن یعقوب، الکافی، ج ۵، ص ۳۲۸).

۳- روی عبد الله بن الحكم عن أبي جعفر ۷ قال: قال رسول الله ۹: «ما بنى بناء في الإسلام أحب إلى الله تعالى من التزويج»، در اسلام هیچ بنایی محبوب‌تر از ازدواج نیست. (شیخ صدوق، محمد بن علی بن بابویه، من لا يحضره التقى، ج ۳، ص ۳۸۳)؛ و قال ۹: «النكاح سنتى فمن رغب عن سنتى فليس مني»، ازدواج سنت من است هر کس از آن سرباز زند از من نیست. (مجلسی، محمدقاقر، بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۲۲۰).

۴- وعن على ۷ أنه قال: «لم يكن أحد من أصحاب رسول الله ۹ (يتزوج) إلا قال رسول الله ۹: كمل دينه». (نوری طبرسی، میرزا حسین، مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۱۵۰).

ب) رذائل اخلاقی پاک‌زیستی

پیش از این یادآور شدیم که بخش سوم مقاله به توصیف ویژگی‌های اخلاقی پاک‌زیستی در دوران تجرد می‌پردازد. در قسمت نخست این بخش، فضائل اخلاقی پاک‌زیستی را بیان کردیم. در ادامه، به بیان رذائل و آسیب‌های اخلاقی پاک‌زیستی به شیوه اخلاق کاربردی می‌پردازیم:

۱. نگاه آلوده

از رذائل اخلاقی پاک‌زیستی، نگاه آلوده (همراه با شهوت و ریبه) به نامحرمان جنس مخالف^۱ است. موضوع نگاه در مردان تأکید بیشتری دارد، چنان‌که حجاب در زنان از تأکید بیشتری برخوردار است؛ هرچند در سخن خداوند یگانه در آیات وحی، مردان و زنان مؤمن مخاطب قرار گرفته و به فرو گرفتن دیدگان، امر شده‌اند.^۲

نگاه، تیری از تیرهای مسموم ابلیس است^۳ که زمینه آلوده شدن به گناه‌های بزرگ‌تر و ارتباط‌های ناسالم جنسی را فراهم می‌سازد. در روایتی دیگر نگاه، شهوت را در دل می‌کارد و همین برای دچار فتنه شدن نگاه‌کننده، کافی است.^۴

۱- نگاه آلوده به جنس موافق خوبی‌شان و غیرخوبی‌شان، مانند نگاه زن به زن و مرد به مرد، در ناحیه شرمگاه جایز نیست و در غیر شرمگاه نیز اگر به قصد ریبه باشد، جایز نیست. و نگاه به محرمان جنس مخالف - به جز زن و شوهر- نیز اگر به قصد ریبه باشد، جایز نیست. در این باره به کتب فقهی و رساله‌های عاملیه مراجعه شود.

۲- قُلْ لِلّٰهِ مُؤْمِنِينَ يَعْصُمُوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَعْقُظُوا فُرُوجُهُمْ ذَلِكَ أَرْكَى لَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ خَيْرٌ مِّمَّا يَصْنَعُونَ؛ وَقُلْ لِلّٰهِ مُؤْمِنَاتٍ يَعْصُضُنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ...)؛ (به مؤمنان بگو چشم‌های خود را (از نگاه به نامحرمان) فروگیرند و عفاف خود را حفظ کنند، این برای آنان پاکیزه‌تر است، خداوند از آنچه انجام می‌دهید آگاه است؛ و به زنان با ایمان بگو چشم‌های خود را (از نگاه هوسر آلود) فروگیرند ...» (نور/۳۰ و ۳۱).

۳- عن أبي عبد الله ۷ ... يقول : «النظُرُ سُهُمٌ مِّن سَهَامِ إِبْلِيسِ مَسْمُومٍ، وَ كَمْ مِنْ نَظَرٍ أُورِثَتْ حَسَرَةً طَوِيلَةً». (کلینی، محمد بن یعقوب، الکافی، ج ۵، ص ۵۵۹).

۴- عن الصادق ۷ : «إِيمَانُهُمْ وَالنَّظَرَةُ فَانَّهَا تَزَرَّعُ فِي الْقَلْبِ الشَّهُوَةُ وَكَفَى بِهَا لِصَاحِبِهَا فِتْنَةً». (حرانی، ابن شعبه، تحف العقول، ص ۳۰۵).

روایات بر این نکته تأکید دارند که کترول نگاه، فایده‌های معنوی زیادی دارد؛ از جمله از رسول خدا ۹ نقل شده است که چشمان خود را بیندید تا عجایب بینید.^۱ در روایت دیگر پیامبر ۹ فرمود: نگاه [به نامحرم] تیر زهرآلودی از تیرهای ابلیس است و هر کس آن را از ترس خدا ترک کند، خداوند چنان ایمانی به او عطا کند که شیرینی اش را در دل خویش احساس کند.^۲

نگاه کردن به تصاویر شهوت‌انگیز و نیز فیلم‌های این‌چنینی نیز جایز نیست؛ همین طور است و ب‌گردی‌های سکس. خلاصه آن که هرگونه دیدن تصویر و تماشای فیلم‌های شهوت‌انگیز و نیز دیدن تصاویر اینترنتی شهوت‌انگیز و سکس، از رذائل اخلاقی پاک‌زیستی است.^۳

هرزه‌نگاری یا pornography نیز در این راستا قرار دارد و با اخلاق پاک‌زیستی جمع ناشدنی است.^۴

۲. خلوت زن و مرد نامحرم

از آسیب‌ها و رذائل اخلاقی پاک‌زیستی، اجتماع مرد و زن نامحرم در محل خلوتی است که کسی در آنجا نباشد؛ در حالی که دیگری هم نتواند وارد شود؛ در این صورت باید از آنجا بیرون بروند.

۱- عن الصادق ۷ : عن النبي ۹ : «عُصُوا بِصَارَكُمْ تَرَوْنَ الْعَجَابِ». (منسوب به امام صادق ۷ ، مصباح الشریعة، ص ۹).

۲- عن النبي ۹ : «النَّظَرُ سَهْمٌ سَمُومٌ مِنْ سِهَامِ إِلَيْسَ فَمَنْ تَرَكَهَا خَوْفًا مِنَ اللَّهِ أَعْطَاهُ اللَّهُ ايمانًا يُجَدِّدُهُ فِي قَلْبِهِ». (شیری، محمد بن محمد، جامع الأخبار، ص ۱۴۵).

۳- فحواتی ضمنی سخنان دانشمندان اخلاقی در تبیین قوه شهویه در کتب اخلاقی و نیز تصریح فقهای معاصر، مطالب یاد شده را تأیید می کند.

۴- پورنو عبارت است از: کتاب، فیلم یا هر چیزی که برای ایجاد هیجان و تحریک جنسی، افراد را به شکل آزاردهنده و نامطلوب در اعمال جنسی، توصیف و تصویر کند. درباره هرزه نگاری نک: مارک لاسر، «هرزه نگاری در اینترنت»، ماهنامه سیاحت غرب، سال ۱۳۸۲، شماره ۹، صص ۲۴ تا ۳۴.

از راههای پیشگیری از انحراف این است که مؤمن با نامحرم در جای خلوت اجتماع نکند؛ چراکه دور از چشم مردم، زمینه لغزش و انحراف، زیاد است. امیرمؤمنان علی^۱ ۷ فرمود: هیچ مردی با زنی [نامحرم] خلوت نکند، هیچ مردی با زنی خلوت نکند، جز آن که سومی آن دو شیطان است.^۲ و نیز پیامبر^۳ ۹ فرمود: آن که به خدا و روز جزا ایمان دارد نباید در جایی درنگ کند که زنی که با او محرم نیست، صدای نفس او را بشنود.^۴

۳. رابطه دختر و پسر (دوستی دختر و پسر)

از رذائل اخلاقی پاک‌زیستی رابطه پسر و دختر است که بدون هیچ وجه محرومیتی انجام گیرد. رابطه اگر به ارتباط کاری محدود شود، مانند ارتباط دو هم کلاسی یا دو همکار، با رعایت موازین شرعی و اخلاقی و بدون آن که به علاقه و رابطه‌های عاطفی کشیده شود، مانع ندارد؛ هرچند لغزش‌ها و انحراف‌های اخلاقی بسیاری از جوانان از همین ارتباط‌های ساده آغاز می‌گردد. (از این رو، باید بسیار مواطن بود و از وساوس شیطانی و حیله‌های نفس، به خدای بزرگ پناه برد).

ارتباط‌های عاطفی پسر و دختر و فراتر از آن ارتباط‌های جنسی آن دو، به هر انگیزه‌ای که باشد، منوع است و عملی است که با پاک‌زیستی جمع ناشدنی است. برخی از جوانان مجرد به بهانه شناخت بیشتر برای ازدواج، به برقراری رابطه با جنس مخالف می‌پردازند، در

۱- عن علی امیر المؤمنین ۷: «لَا يَخْلُوا بِإِمْرَأَةٍ رَجُلٌ، فَمَا مِنْ رَجُلٍ خَلَّ بِإِمْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ الشَّيْطَانُ ثَالِثَهُمَا». (نوری طبرسی، میرزا حسین، مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۲۶۵).

۲- عن موسی بن جعفر^۱ ۷ عن آبائی^۲ عن النبی^۳ ۹: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمَ الْآخِرِ فَلَا يُلِبِّثُ فِي مَوْتِنِي تَسْمَعُ نَفْسَهُ امْرَأَةً يُبَحِّرَمُ. (طوسی «شيخ الطائفه»، محمد بن حسن، امامی، ص ۶۸۷).

حالی که چنین رابطه‌ای معمولاً به ازدواج موفق نمی‌انجامد، یا اگر به ازدواج ختم شد، خطر جدایی در آن زیاد است. (جمعی از نویسنده‌گان، ۱۳۹۰: ۱۱۰-۱۱۶)

چت کردن اینترنتی و wechat نیز از وسائل امروزی ارتباط است که گاه به ارتباط عاطفی و جنسی دختران و پسران کشیده می‌شود و از این سو، از آسیب‌های پاک‌زیستی است.

۴. شوخی کردن و دست دادن با نامحرم
از آسیب‌های اخلاقی پاک‌زیستی و رذائل اخلاقی آن، شوخی کردن با نامحرم است. شوخی کردن فی نفسه برای شادی و سرور مؤمنان در جمع محارم و جنس موافق یا شوخی‌هایی که عموم مردم (زن و مرد) مخاطب هستند، مانع ندارد، بلکه مطلوب است و در روایات بر شوخی کردن به ویژه در سفر، تأکید شده است. (کلینی، ۱۳۶۳: ۶۶۳) هم چنین دست دادن با دیگران ثواب زیادی دارد و به آن سفارش شده است.
(همان: ۱۷۹)

اما شوخی کردن و دست دادن زن و مرد نامحرم در شرع مقدس ممنوع است و از آسیب‌های اخلاقی پاک‌زیستی است.

رسول خدا ۹ فرمود:

«... و من صافح امرأة حراما جاء يوم القيمة مغلولة ثم يؤمر به إلى النار، ومن فاكهة امرأة لا يملأ كعبها حبس بكل لفظ كل منها في الدنيا ألف عام في النار...»؛ «... و هر کسی با زنی به حرام دست بدده، روز قیامت در حالی که در غل و زنجیر است وارد شود، سپس دستور داده می‌شود به آتش وارد شود و هر کسی با زن نامحرمی شوخی کند برای هر کلمه ای که با او در دنیا سخن گفته، هزار سال در جهنم زندانی می‌شود...». (صدقوق، ۱۳۶۸: ۲۸۳)

خصوص و نرمی در گفتار معمولی زنان - اگرچه شوخی نباشد - آن جا که سبب جلب و تحریک نامحرم می‌گردد، نیز از آسیب‌های پاک‌زیستی است و فرازی از آیات وحی بر آن دلالت دارد.^۱

۵. رقص مهیج و موسیقی مبتذل

رقص^۲ مهیج و موسیقی مبتذل در جشن‌ها و نیز در پارتی‌ها، از رذائل اخلاقی پاک‌زیستی است که بسیاری از جوانان به دام آن گرفتار شده‌اند.

رابطه رقص و موسیقی با مسائل جنسی بر همگان آشکار است. بی‌تردید این دو، گاه در تحریک جنسی و شهوانی به نوع افراطی آن، نقش انکارناپذیری دارند. (گفتنی است دلیل ممنوعیت رقص و موسیقی (غنا) یا برخی از اقسام آن دو مانند رقص مهیج و موسیقی مبتذل، تنها ارتباط آن دو با مسائل جنسی نیست، بلکه دلایل ویژه خود را دارد که در جای خود بحث می‌شود).

۶. پوشش شهرت

پوشش شهرت، به پوششی گفته می‌شود که با شخصیت و شأنیت و زی پوشنده آن، تنافی داشته باشد و در این باره تفاوتی نمی‌کند که جنس پوشش یا رنگ آن یا ویژگی‌ها و دوخت آن با شأنیت او در تنافی باشد. از این‌رو، هرگونه پوششی که در جامعه غیرمعارف است و مردم با نگاه دیگری به آن می‌نگرند و به آن عکس العمل نشان می‌دهند

۱- (بِنِسَاءِ الَّتِي لَسْتُنَ كَآخِرٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنَّ أَتَقِنُ فَلَا تَحْضُنُ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا)، «ای همسران پیامبر! شما همچون یکی از زنان معمولی نیستید اگر تقو پیشه کنید؛ پس به گونه‌ای هوس‌انگیز سخن نگویید که بیمار دلان در شما طمع کنند و سخن شایسته بگویید.» (احزاب/۳۲).

۲- رقص زن برای شوهرش و رقص زن در مجلس زنان با شرایط خاص، به فتوای جمیع جایز است. کسانی که رقص را در برخی از موارد جایز می‌دانند، آن را اخلاقاً دور از شأن مؤمن می‌دانند. در باره رقص و موسیقی و اقسام جایز و غیر جایز آن دو، به کتب فقهی مراجعه شود.

و یا تمسخر می کنند، از دیدگاه دینی ممنوع است. پوشش دختر در لباس و تیپ های پسرانه و عکس آن، یعنی پوشش پسر در لباس و تیپ های دخترانه، ممنوع است.

این نوع پوشش از نظر فقه حرام است.^۱ همچنین داشتمدان اخلاقی نیز در کتب اخلاقی روایی، آن را در ردیف رذائل اخلاقی قرار داده اند.^۲

۷. زنا

زنا یکی از خطرونا کثیرین رذائل اخلاقی پاک زیستی است. این کار ناپسند از محرمات فقهی اخلاقی اسلام است که در ادیان ابراهیمی نیز ممنوع است و در برابر ازدواج شرعی قرار دارد. زنا از گناهان کبیره است و کیفرهای سنگینی را در پی دارد، (دستغیب، ۱۳۶۱: ۱۷۳-۱۸۰) و در قرآن صریحاً از آن نهی شده است.^۳

۱- امام خمینی، سید روح الله، تحریر الوسیله، ج ۱، ص ۱۴۶؛ بهجهت، آیة الله محمد تقی، توضیح المسائل، مسئله ۷۱۱، ص ۱۴۱.

۲- عن أبي عبد الله ۷ قال: «كُفِي بالرجل خرباً أَن يلبس ثوباً مشهراً أو يركب دابة مشهرة»، برای مرد این خواری بس که لباس شهرت پیو شد یا مر کبی چنین سوار شود؛ و عنه ۷ قال: «إِنَّ اللَّهَ يَبغضُ شَهْرَةَ الْلِّبَاسِ»، خداوند شهرت لباس را دشمن می دارد. (طبرسی، حسن، مکارم الاخلاق، ص ۱۱۶).

۳- (وَلَا تَقْرِبُوا الرِّبَّانِيَّةَ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَيِّلًا)؛ او نزدیک زنا شوید، که کار بسیار زشت، و بد راهی است (إِسْرَاءٌ ۳۲)؛ (وَالَّذِينَ لَا يَذْكُرُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهَآ أَخَرَّ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَيْهَا الْحُقُوقُ وَلَا يَرْثُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يُلْقَى أَثَاماً)؛ او کسانی که معمود دیگری را با خداوند نمی خوانند، و انسانی را که خداوند خونش را حرام شمرده، جز بحق نمی کشند و هر کس چنین کند، مجازات سختی خواهد دید. (فرقان ۶۸)؛ (إِنَّهَا النَّبِيَّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَأِغْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئاً وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَرْثِنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِنَ بِهَمَانَ يَقْرِبُنَّ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَكَ فِي مَعْرُوفٍ قَبَاعِيْهُنَّ وَاسْتَغْرِفْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ)، ای پیامبر! هنگامی که زنان مؤمن نزد تو آیند و با تو بیعت کنند که چزی را شریک خدا قرار ندهند، دزدی و زنا نکنند، فرزندان خود را نکشند، تهمت و افترایی پیش دست و پای خود نیاورند و در هیچ کار شایسته ای مخالفت فرمان تو نکنند، با آنها بیعت کن و برای آنان از درگاه خداوند آمرزش بطلب که خداوند آمرزنه و مهریان است. (متحنه ۱۲).

برخی از جوانان مجرد در قالب تک زیستی با جنس مخالف رابطه دارند تا آن جا که تا سر حد زنا پیش می‌رود و برخی دیگر در قالب هم‌خانگی و زندگی زیر یک سقف و بدون ازدواج شرعی، اقدام به عمل ناپسند زنا می‌کنند تا آن جا که به تولید مثل فرزندان ناپاک کشیده می‌شود.^۱

شارع مقدس با تحذیر از زنا، جوانان مجرد را به ازدواج فراخوانده است.

۸. همجنس‌گرایی

همجنس‌گرایی از خطرناک‌ترین آسیب‌های پاک‌زیستی است و از اعمال زشت و ناپسندی است که از دیدگاه دینی به شدت از آن منع شده است. این عمل از گناهان کیبره (دستغیب، ۱۳۶۱: ۱۹۴-۱۹۹) محسوب و برای آن کیفرهای دنیوی و اخروی قرار داده شده است.^۲ از دیدگاه وحی، همجنس‌گرایی نمی‌تواند جایگزین ازدواج زن و مرد گردد که ارتباط طبیعی و آفرینش خداوندی است.^۳

۱- هم‌خانگی در غرب رواج دارد و آینده جوانان ما را تهدید می‌کند. در باره هم‌خانگی در غرب نک: گیلنر، آتنونی، جامعه‌شناسی، ترجمه: صبوری، منوچهر، صص ۴۵۲ و ۴۵۳؛ و سامرول، جنیفر، فمینیسم و خانواده، ترجمه: ارغوان، محمود، ص ۷.

۲- (وَلَوْلَا إِذْ قَاتَلَ قَوْمٍ أَتَّأْتُونَ الْفَاجِحَةَ وَأَنْتُمْ تُبَصِّرُونَ؛ أَتَنْكُمْ لَتَّأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ ذُنُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تَعْجَلُونَ؛ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرُجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ يَنْظَهُرُونَ)؛ «لوط را (به یاد آور) هنگامی که به قومش گفت: آیا شما به سراغ کار سیار زشتی می‌روید در حالی که (نتایج شوم آن را) می‌بینید؟؛ آیا شما بجای زنان، از روی شهوت به سراغ مردان می‌روید؟ شما قومی نادانید؛ آنها پاسخی جز این نداشتند که (به یکدیگر) گفتند: «خاندان لوط را از شهر و دیار خود بیرون کنید، که اینها افرادی پاک‌دامن هستند.» (نمایل ۵۶ تا ۵۷)؛ در این باره نک: سوره‌های هود ۷۷ تا ۸۳، حجر ۵۸ تا ۷۴، شعراء ۱۶۰ تا ۱۷۴.

۳- (أَتَأْتَوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ؛ وَسَأَذْرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ)؛ «آیا در میان جهانیان، شما به سراغ جنس ذکور می‌روید (و همجنس‌بازی می‌کنید، آیا این زشت و ننگین نیست؟)؛ و همسرانی را که پروردگارستان برای شما آفریده است رها می‌کنید؟! (حقاً) شما قوم تجاوز‌گری هستید.» (الشعراء ۱۶۵ و ۱۶۶).

مع الاسف امروزه، همجنس‌گرایی در سطح وسیعی گسترش دارد،^۱ و در برخی از کشورهای آن رنگ قانونی بخشیده‌اند و در تقابل با خانواده قرار داده شده است.^۲

همجنس‌گرایی در مردان (=لواط) و در زنان (=سِحاق و مساحقه)، از دیدگاه دینی ممنوع و از آن تحذیر شده است و تنها راه برای جوانان مجرد، ازدواج شرعی معرفی شده است و جایگزین دیگری ندارد. ازدواج به شیوه همجنس‌گرایی نیز نوعی مجردزیستی است؛ چراکه ازدواج شرعی و عرفی محسوب نمی‌شود و ثمرات ازدواج به شیوه آفرینش خداوندی، مانند آرامش فطری و تولید مثل و ... را ندارد.

۹. خودارضایی

خودارضایی (=استمناء) از اختلالات جنسی است که دامن بسیاری از جوانان را آلوده کرده است. از دیدگاه روایات، حرام (کلینی، ۱۳۶۳: ۵۴۰) و از گناهان کیerre (دستغیب، ۱۳۶۱: ۳۱۱-۳۱۵) و از رذائل اخلاقی است. از سوی دیگر، پیامدهای جسمانی و روانی زیادی را به دنبال دارد. (بشیری، ۱۳۸۸: ۲۱۳-۲۱۹) ارتکاب این عمل از سوی پسران بیشتر از دختران است.

خودارضایی نوعی اختلال روانی است که افراد مبتلا به آن قصد دارند نیاز جنسی خود را از این طریق تأمین کنند، (همان: ۲۱۳) غافل از این که فرجام کار آنان، گناه و بیماری‌های جسمی و روانی است.

۱- درباره گسترش هم‌جنس‌گرایی نک: الکردستانی، مثنی امین، فمینیسم: جنیش‌های آزادی بخش زنان، ترجمه: سلطانی، عبدالظاهر، صص ۱۴۷ تا ۱۵۱.

۲- درباره رویارویی هم‌جنس‌گرایی با خانواده نک: گاردنر، ویلیام، جنگ علیه خانواده، برگردان و تلخیص: محمدی، معصومه، صص ۲۳۱ تا ۲۴۸.

دیدگاه دینی نیز از این عمل تحذیر کرده است و تنها راه ارضای نیاز جنسی را ازدواج شرعی می‌داند.

۱۰. تأخیر در ازدواج و مجردزیستی

از آسیب‌های پاک‌زیستی تأخیر در ازدواج و مجردزیستان تا پایان زندگی است. تأخیر در ازدواج یا ازدواج نکردن، انسان را در آستانه گناه قرار می‌دهد و زمینه را برای سلط هوای نفسانی و وساوس شیطانی آماده می‌سازد.

از دیدگاه دینی تنها راه مشروع اشیاع غریزه جنسی ازدواج است و همه راه‌های دیگر به گناه ختم می‌گردد. تأخیر در ازدواج و مجردزیستان در قالب تک‌زیستی (همراه با ارتباط جنسی) و هم‌خانگی و ارتباط‌های همجنس گرایانه (نیز خودارضایی) همه از مصاديق فساد و اشیاع غریزه جنسی از راه نامشروع و گناه به شمار می‌آیند.

افزون بر این، زمینه آلوده شدن به گناهانی چون نظر کردن به نامحرم، ارتباط‌های عاطفی با جنس مخالف، دیدن عکس‌های تحریک‌کننده، تماشای فیلم‌های مبتذل، ارتباط‌های مجازی با جنس مخالف از طریق چت و وب‌گردی‌ها در فضای سکس، در افراد مجرد بیشتر وجود دارد.

تأخیر در ازدواج و مجردزیستان برای کسانی که به خود اطمینان دارند و در آستانه گناه قرار نمی‌گیرند، فضیلت نیست. از دیدگاه دینی ازدواج برای همگان فضیلت است.^۱

۱- عده من أصحابنا، عن أَحْمَدَ بْنَ أَبِي عبدِ اللَّهِ، عن عبدِ الصَّمْدِ بْنِ بَشِيرٍ قَالَ: «دَخَلَتْ اِمْرَأَةً عَلَى أَبِي عبدِ اللَّهِ ۷ فَقَالَ: أَصْلَحْكَ اللَّهُ إِنِّي اِمْرَأَ مُبْتَلَةٌ فَقَالَ: وَمَا التَّبْلَةُ عِنْدَكَ؟ قَالَتْ: لَا أَنْزُوْجُ، قَالَ: وَلِمَ؟ قَالَتْ: أَلْتَمَسَ بِذَلِكَ الْفَضْلَ، فَقَالَ: اِنْصُرْفِي فَلَوْ كَانَ ذَلِكَ فَضْلًا لَكَاتَ فَاطِمَةً ۳ أَحَقُّ بِهِ مِنْكَ إِنَّهُ لِيْسَ أَحَدَ يَسْبِقُهَا إِلَى الْفَضْلِ»، زَنِي بِرِ اِمامِ صَادِقِ ۷ وَارَدَ شَدَ وَغَفَّتْ: خَدَاوَنْدَ سُورَا اِزْ شَايِسْتَگَانَ قَرَارَ دَهَدَ، مَنْ زَنِي مُبْتَلَه هَسْتَمْ، اِمامَ فَرمُودَ: تَبْلَه در نزد تو چیست؟ گفت: ازدواج نمی‌کنم، اِمامَ فَرمُودَ: چرا؟ زن گفت: از این کار کسب فضیلت می‌کنم. اِمامَ فَرمُودَ، بازگرد، اگر در ازدواج نکردن فضیلتی بود فاطمه ۳ به آن سزاوارتر بود، به درستی که کسی در فضیلت بر او سبقت نگرفت. (کلینی، محمدبن یعقوب، الکاخنی، ج ۵، ص ۹۵)

در پایان یادآور می‌شویم فضائل و رذائل پاک‌زیستی به جوانان مجرد اختصاص ندارد و همگان را شامل می‌گردد؛ ولی از آن جا که خطر آلودگی جنسی در جوانان مجرد بیشتر است، مخاطب اصلی مقاله جوانان مجرد هستند.

نتیجه‌گیری

پاک‌زیستی، فرمان خدا و خواست اوست، نیز عامل رستگاری و رسیدن به بهشت، امنیت و آرامش و آمرزش و پاداش بزرگ است. اینها همه، بر اهمیت پاک‌زیستی و ارزش اخلاقی و معنوی آن دلالت دارد. اهمیت پاک‌زیستی بر شناخت و به کاربستان ویژگی‌های اخلاقی آن تأکید می‌کند. شناخت ویژگی‌های اخلاقی پاک‌زیستی در قالب فضائلی چون حیاء، غیرت، حجاب و ازدواج به هنگام و در قالب رذائلی مانند نگاه آلوده، خلوت زن و مرد نامحرم، رابطه پسر و دختر (دوستی پسر و دختر)، شوخی کردن و دست دادن با نامحرم، رقص مهیج و موسیقی مبتذل، پوشش شهرت، زنا، همجنس گرایی، خودارضایی و تأخیر در ازدواج و به کاربستان آنها در رسیدن به سعادت و کمال انسانی که همان قرب به خداوند است، اجتناب ناپذیر است.

منابع

۱. قرآن کریم، ترجمة آیت الله ناصر مکارم شیرازی.
۲. نهج البلاغه.
۳. ابن فارس، أبوالحسین أحمد، ۱۴۰۴ق، معجم مقاييس اللغة، بى چا، قم: مکتبة الاعلام الاسلامی.
۴. ابن مسکویه، احمد بن محمد، ۱۳۸۱ش، تهذیب الاخلاق، با ترجمه و توضیح علی اصغر حلی، چاپ اوّل، تهران: اساطیر.
۵. احمدپور، احمد و دیگران، ۱۳۸۵ش، کتابشناخت اخلاق اسلامی، چاپ اوّل، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی.
۶. امام خمینی (ره)، سیدروح الله، ۱۳۹۰ق، تحریر الوسیله، چاپ دوم، قم: مؤسسه مطبوعاتی اسماعیلیان.
۷. ایزوتسو، توشی‌هیکو، ۱۳۸۸ش، خدا و انسان در قرآن، ترجمة احمد آرام، چاپ ششم، شرکت سهامی انتشار.
۸. بشیری، ابوالقاسم، ۱۳۸۸ش، اختلالات رفتاری، چاپ سوم، قم: دفتر نشر معارف.
۹. بهجت، آیة الله محمد تقی، ۱۳۸۰ش، توضیح المسائل، چاپ بیست و هشتم، قم: شفق.
۱۰. پسندیده، عباس، ۱۳۸۳ش، پژوهشی در فرهنگ حیا، چاپ اوّل، قم: سازمان چاپ و نشر دارالحدیث.
۱۱. جمعی از نویسنده‌گان، ۱۳۹۱ش، اخلاق خانواده، به کوشش زهرا آیت‌الله‌ی، چاپ اوّل، قم: دفتر نشر معارف.
۱۲. جوهری، اسماعیل بن حماد، ۱۴۰۷ق، الصلاح، چاپ چهارم، بیروت: دار العلم للملائیین.
۱۳. حرانی، ابن شعبه، ۱۳۶۳ش، تحف العقول، چاپ دوم، قم: جامعه مدرسین.

۱۴. دستغیب، سید عبدالحسین، ۱۳۶۱ش، گناهان کیره، چاپ اول، تهران: کانون اندیشه‌های اسلامی.
۱۵. دیلمی، احمد، آذربایجانی، مسعود، ۱۳۸۹ش، اخلاق اسلامی، چاپ شصت و پنجم، قم: دفتر نشر معارف.
۱۶. سامرویل، جنیفر، ۱۳۸۸ش، فمینیسم و خانواده، ترجمه محمود ارغوان، چاپ اول، تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
۱۷. شریفی، احمد حسین، آین زندگی، چاپ هشتاد و دوم، قم: دفتر نشر معارف.
۱۸. شعیری، محمد بن محمد، بی‌تا، جامع الأخبار، چاپ اول، نجف: مطبوعه حیدریه.
۱۹. صدوق، محمد بن علی بن بابویه، ۱۴۰۳ق، الخصال، قم: جماعة المدرسین.
۲۰. صدوق، محمد بن علی بن بابویه، ۱۳۶۸ش، ثواب الاعمال، چاپ دوم، قم: منشورات شریف رضی.
۲۱. صدوق، محمد بن علی بن بابویه، ۱۴۰۴ق، من لا يحضره الفقيه، چاپ دوم، قم: جامعه مدرسین.
۲۲. طباطبائی حکیم، سید محسن، ۱۳۷۴ش، مستمسک العروة الوثقی، چاپ اول، قم: دار التفسیر.
۲۳. طباطبائی یزدی، سید محمد کاظم، ۱۳۷۰ش، العروة الوثقی، چاپ دوم، قم: اسماعیلیان.
۲۴. طباطبائی، سید محمد حسین، ۱۴۱۷ق، المیزان فی تفسیر القرآن، چاپ پنجم، قم: دفتر انتشارات اسلامی جامعه مدرسین حوزه علمیہ قم.
۲۵. طبرسی، حسن، ۱۳۷۰ش، مکارم الاخلاق، چاپ چهارم، قم: شریف رضی.
۲۶. طبرسی، فضل بن حسن، ۱۳۷۲ش، مجمع البيان فی تفسیر القرآن، چاپ سوم، تهران: انتشارات ناصر خسرو.

۲۷. طوسی (شیخ الطائفه)، محمد بن حسن، ۱۴۱۴ق، امالی، چاپ اوّل، قم: مؤسسه البعلبک.
۲۸. عمید، حسن، ۱۳۸۴ش، فرهنگ فارسی عمید، تهران: انتشارات امیر کبیر.
۲۹. فراهیدی، خلیل بن احمد، ۱۴۰۹ق، کتاب العین، چاپ دوم، قم: دارالهجرة.
۳۰. قمی مشهدی، محمد بن محمدرضا، ۱۳۶۸ش، تفسیر کنز الدقائق و بحر الغرائب، چاپ: اوّل، تهران: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
۳۱. کلینی، محمد بن یعقوب، ۱۳۶۳ش، الکافی، چاپ پنجم، تهران: دارالكتب الاسلامیة.
۳۲. گاردنر، ویلیام، ۱۳۸۶ش، جنگ علیه خانواده، برگردان و تلخیص معصومه محمدی، چاپ اوّل، قم: دفتر مطالعات و تحقیقات زنان.
۳۳. گیدنژ، آتونی، ۱۳۸۹ش، جامعه‌شناسی، ترجمه منوچهر صبوری، چاپ بیست و پنجم، تهران: نشر نی.
۳۴. مارک لاسر، ۱۳۸۲ش، «هرزه نگاری در اینترنت»، در: ماهنامه سیاحت غرب، شماره ۹، قم: مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما.
۳۵. مجلسی، محمد باقر، ۱۴۰۳ق، بحار الانوار، چاپ دوم، بیروت: دارإحياء التراث العربي.
۳۶. منسوب به امام صادق ۷، ۱۴۰۰ق، مصباح الشریعه، چاپ اوّل، بیروت: مؤسسه الاعلمی للمطبوعات.
۳۷. نراقی، ملا احمد، ۱۳۶۲ش، معراج السعاده، چاپ دوم، تهران: انتشارات رشیدی.
۳۸. نراقی، ملا محمد مهدی، بی‌تا، جامع السعادات، نجف اشرف: دارالنعمان لطبعه و الشر.

۳۹. نوری طبرسی، میرزا حسین، ۱۴۰۸ق، مستدرک الوسائل، چاپ دوم،
بیروت: مؤسسه آل البيت لاحیاء التراث.
۴۰. هادی، اصغر، ۱۳۹۱ش، «معناشناسی عبودیت در قرآن»، پایان نامه
سطح ۴، قم: حوزه علمیه قم.
۴۱. هاشمی رفسنجانی، علی اکبر و محققان، ۱۳۸۷ش، فرهنگ قرآن، چاپ اول،
قم: بوستان کتاب.